

ת"פ 27293/05/12 - מדינת ישראל נגד אופיר חנון בע"מ, פרוטקטאפיל ישראל בע"מ, אופיר חנון

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 27293-05-12 מדינת ישראל נ' אופיר חנון בע"מ 20 אפריל 2017
ואח'
ת"פ 49237-02-13 מדינת ישראל נ' אופיר חנון בע"מ
ואח'

לפני כב' השופט מיכאל קרשן
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשמים

1. אופיר חנון בע"מ
2. פרוטקטאפיל ישראל בע"מ
3. אופיר חנון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד צ'רלס שרמן ועו"ד תהילה מורן

ב"כ הנאשם בתיק 49237-02-13 עו"ד עמית בר טוב

ב"כ הנאשם בתיק 27293-05-12 עו"ד קרן זרקו זמיר

הנאשם בעצמו

#>

גזר דין

1. הנאשמות 1 ו-2, חברות שעסקו בבנין, ונאשם 3, מנהלן הפעיל של שתיהן, הורשעו על יסוד הודאתן בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של אי הגשה במועד של דוחות תקופתיים, לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (ת"פ 27293-05-12).

נאשמת 1 לא הגישה במועד 14 דוחות (בשנים 2011-2013). שבעה מהם הוגשו באיחור, כמפורט בכתב האישום המתוקן, ושמונה לא הוגשו במועד הגשת כתב האישום; נאשמת 2 לא הגישה במועד דוח אחד בשנת 2012.

2. בנוסף, הורשעו הנאשמים 1 ו-3, על יסוד הודאתם, בביצוע עבירה של אי תשלום מס שנוכה, לפי סעיף עמוד 1

219 לפקודת מס הכנסה.

נאשמת 1 נמנעה מלהעביר במועד לפקיד השומה 6 ניכויים ממשכורות עובדיה עבור החודשים ספטמבר 2011 עד אוגוסט 2012 (ת"פ 49237-02-13). סכום המס שלא הועבר - ₪ 59,224.

3. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם עוד ביום 28.1.2015 (על ידי כב' השופט עמית פרייז).

מחדלי הנאשמים בתיק מס ההכנסה הוסרו עוד בשנת 2014. מחדלי הנאשמים בתיק מע"מ הוסרו בחודש ספטמבר 2015. הטיעונים לעונש נדחו מעת לעת בעיקר לבקשת הנאשם, אשר היה מעוניין להגיע להבנות עם המאשימה ובמקביל פעל להסדרת ההכרה של מע"מ במס התשומות.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. בתיק מס ההכנסה אין מחלוקת עונשית בין הצדדים. נוכח העובדה כי הנאשם הסיר את מחדלו עוד בשנת 2014, עותרים הצדדים במשותף לעונשים של מאסר על-תנאי והתחייבות.

5. בתיק מע"מ עתרה המאשימה למתחם עונש הולם שנע בין 4 ל-6 חודשי מאסר (שירות בעבודות שירות), מאסר על-תנאי בין 3 ל-8 חודשים וקנס שלא יפחת מ-15,000 ₪.

ב"כ המאשימה, עו"ד שרמן, הבהיר כי כל 15 הדוחות הוגשו והמס בגינם שולם, אך ציין כי שלטונות מע"מ אינם מוכנים להכיר במס תשומות בסך 300,000 ₪ עד אשר ישלם הנאשם סך של 100,000 ₪ ששנוי במחלוקת בין הצדדים. לפיכך לדעת המאשימה המחדל לא הוסר ומן הראוי להשית על נאשם 3 עונש מאסר לריצוי בפועל.

ב"כ המאשימה אישר כי אם הנאשם היה משלם סך של 100,000 ₪ בגין מס תשומות שלא הוכר - הייתה המאשימה עותרת במקרה זה למאסר על-תנאי.

6. ב"כ הנאשם בתיק מע"מ, עו"ד זרקו זמיר, בקשה לראות בנאשמים כמי שהסירו את המחדלים במלואם. לדעת הסנגורית, רכיב המס הגלום בדוחות הוא נסיבה הקשורה בביצוע העבירה, ועל כן יש להוכיחה בשלב בירור האשמה ורף ההוכחה הוא מעבר לספק סביר. המאשימה לא הוכיחה את טענתה כלפי הנאשם: כתב האישום אינו כולל רכיב של תשומות, לאחר הגשת כתב האישום הנאשם הגיש את שמונת הדוחות החסרים ושילם את המס בגינם.

החלטת מע"מ לבדוק את התשומות אינה יכולה ואינה צריכה להשפיע על ההליך הפלילי נגד הנאשמים. ככל שבמע"מ סבורים שהוגשו דוחות כוזבים - יתכבדו ויגישו כתב אישום אחר נגד הנאשמים. כך לא נעשה במקרה דנן.

ב"כ הנאשם סבורה כי נוכח הסרת המחדלים אין מקום לגזור על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל.

7. ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה ביחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולמצבו הכלכלי הרעוע (היותו פושט רגל). היא עתרה לעונש של מאסר על-תנאי אך הודיעה כי הנאשם מוכן לבצע של"צ.

8. הנאשם בדברו האחרון לעונש הסביר כי נקלע למצבו זה בגלל שתי חברות שפשטו את הרגל. במשך 16 שנה שילם "כמו שעון". הוא הביע נכונות לבצע של"צ שלא יפגע בעבודתו הדרושה לו בהיותו מפרנס יחיד.

דין

9. במחלוקת שנפלה בין הצדדים לתיק מע"מ דעתי כדעת ההגנה.

10. מקרה בו בית המשפט מכריע את הדין בתום הליך הוכחות - מהווה הכרעת הדין את המסגרת לקביעת נסיבות ביצוע העבירה. לעומת זה, כאשר נאשם מודה בעובדות כתב אישום או כאשר צדדים למשפט פלילי מתקשרים בהסדר טיעון - מהווה כתב האישום את המסגרת העובדתית אשר תשמש את בית המשפט במלאכת גזירת הדין.

11. כאשר נאשם מודה בעובדות כתב אישום, בית המשפט אינו רשאי, במצב הדברים הרגיל, לגזור את הדין על יסוד עובדות או נסיבות נוספות, שאינן מוסכמות על הצדדים, ובמיוחד נכון הדבר כאשר עסקין בעובדות שפועלות לרעת הנאשם.

12. כך קבעו בתי המשפט עוד לפני תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [ע"פ 9718/04 מדינת ישראל נ' נוארה (25.1.2007); ע"פ 7906/06 פלוני נ' מדינת ישראל (2008)].

וכך עולה כיום במפורש מהוראת סעיף 40 לחוק העונשין שכותרתו "הוכחת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה", שזה נוסחו:

40. (א) בית המשפט יקבע כי התקיימו נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על בסיס ראיות שהובאו בשלב בירור האשמה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) -

(1) בשלב הטיעונים לעונש, הנאשם רשאי להביא ראיות מטעמו, ובלבד שאינן סותרות את הנטען על ידו בשלב בירור האשמה, והצדדים רשאים להביא ראיות שנקבע בחיקוק כי יובאו בשלב זה;

(2) בית המשפט רשאי, לבקשת אחד מהצדדים, להתיר להביא ראיות בעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בשלב הטיעונים לעונש, אם שוכנע כי לא היתה אפשרות לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה או אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

עמוד 3

(ג) בית המשפט יקבע כי התקיימה נסיבה מחמירה הקשורה בביצוע העבירה אם היא הוכחה מעבר לספק סביר; בית המשפט יקבע כי התקיימה נסיבה מקילה הקשורה בביצוע העבירה אם היא הוכחה ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט אזרחי.

(ד) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ב)(2), הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, בין לאחר שמיעת הראיות ובין לפני כן, יכול לכתב האישום שבו הודה את כל העובדות והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. כתב האישום המתוקן בתיק מע"מ, בעובדותיו הודו הנאשמים, עניינו ביצוע עבירות של אי הגשת דוחות במועד. כמצוין בכתב האישום המתוקן חלק מן הדוחות הוגשו באיחור. מוסכם על הצדדים כי לאחר הגשת כתב האישום הגיש הנאשם את יתר הדוחות. בכתב האישום המתוקן אין זכר למס התשומות ואין בו טענה כלפי הנאשם כי מס התשומות שהוכר אינו נכון. לו זו הייתה הטענה כלפי הנאשם סעיף העבירה צריך היה להיות חמור יותר.

14. משכך הם פני הדברים, ומשהמאשימה לא עמדה בתנאים המחמירים של סעיף 40(ב)(2) לחוק העונשין, אין מקום לקבל את טענת המאשימה ולגזור את עונשו של הנאשם כאילו לא הסיר את המחדלים בהם מדבר כתב האישום [ראו גזר דינו של השופט ע' קובו בת"פ (פ"ת) 36697-01-13 **מדינת ישראל נ' מוצרים סביבתיים מתקדמים בע"מ** (9.12.2013)].

15. בהתחשב בערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירה של אי הגשת דוח במע"מ (הנזק לקופת המדינה והשוויון בנטל המס), בנסיבות ביצוע העבירה הכוללים את שיעורו הנמוך של המחדל והסרה מלאה שלו, ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם מקרה זה נע בין מאסר על-תנאי וקנס למאסר על-תנאי, קנס ושל"צ.

לעניין עונש הקנס אני קובע, בשים לב לשיעורי המחדל אך גם בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, כי תקרתו תעמוד על 10,000 ₪.

16. אין לפני שיקולים שיצדיקו חריגה לקולה מן המתחם.

17. בהתחשב במצבו האישי והכלכלי של הנאשם, החלטתי לגזור על הנאשם קנס מינימאלי, וכדי לאזן הטבה זו אגזור עליו של"צ.

18. שקלתי את טענות הצדדים כולן והחלטתי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 3

• מאסר על תנאי בן 4 חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים לא יעבור עבירה בה הורשע בשני

ההליכים.

- של"צ בהיקף 250 שעות בהתאם לתוכנית שהגיש שירות המבחן. הזהרתי את הנאשם כי אם לא יבצע את השל"צ ניתן יהיה להוסיף על עונשו.
- קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם מתוך כספי הפקדונות בשני ההליכים.
- הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ לבל יעבור עבירה בה הורשע בשני ההליכים תוך שנתיים. לא יחתום על ההתחייבות - יאסר למשך 30 יום.

נאשמות 1 ו-2 (שאינן פעילות)

- קנס בסך 1,000 ₪ כל אחת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ז, 20 אפריל 2017, במעמד הנוכחים.